

VIDA PARROQUIAL

Del 21 al 28 d'octubre del 2018

* De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Casaments:** Felicitem i donem l'enhorabona de casats a Alexandre Tapia Claudel i Laura Spa Cabot, i Francisco Javier Pérez Herrera i Lucía Gómez Paloma (12 d'octubre).

* **Col·lecta del DOMUND:** Aquest diumenge 21 d'octubre a totes les misses.

* **Tots Sants i Fidels Difunts:** Dimecres 31 octubre missa de vigília a les 20h. Dia 1 novembre, Solemnitat de Tots Sants, misses d'horari festiu, i al cementiri: 16,30 h. res del rosari, missa a les 17h. i pregària pels difunts a les 17,45 h (el dia de Tots Sants no hi haurà missa de les 20h.). El divendres dia 2 de novembre missa a la parròquia a les 20 h. en commemoració i menció de tots els difunts del darrer any.

* **Nou Horari de Càritas a partir del dijous 18 d'octubre:**

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.**

a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.

Els qui voleu fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.

Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h. 20h.

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13 h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

21 d'octubre 2018. Setmana XXIX durant l'any. Cicle B nº42

Lectures: Is 53, 10-11 He 4, 14-16 Mc 10, 35-45

SERVIR I NO PAS SER SERVIT

A l'evangeli Jesús ens diu que ha vingut a servir i no pas a ser servit. Enfront la petició del fill del Zebedeu que esperaven un messianisme reivindicatiu de poder, Jesús els parla d'un messianisme de donació i servei. Aquest és el sentit de la vertadera autoritat cristiana. Encara avui el Papa, màxima autoritat de l'Església, és nomenat «*el servent dels servents de Déu*», i així ha de ser en tots els pastors i fidels que exerceixen responsabilitats en l'Església. Servir no és només treballar. Es pot treballar per força o amargat.

Aquest no és el servei cristià de l'evangeli. Servir és mirar la persona i és fer quelcom per algú que es considera germà. Servir és estar amb els ulls ben oberts per veure en què puc ajudar, com puc donar un cop de mà, com puc donar alegria a qui tinc prop meu. Servir és atendre els altres en la nostra professió, amb delicadesa i afecte. És saber somriure en el despatx, en el taller, en la feina, darrera una finestra o d'un taulell. Servir és passar de fer la meua i estar sempre amatent a ajudar, a fer un favor a l'altre, especialment al més feble. Siguem acollidors de tantes famílies desplaçades del seu país que fugen de la fam i la misèria o de la guerra. Ajudem-los en la mesura que puguem.

Qui vulgui ser important que es faci servidor

NO VOLER COMENÇAR LA CASA PER LA TEULADA

A la nostra vida no podem cremar etapes. No podem arribar als cinquanta anys, sense haver passat primer pels deu anys, pels vint, pels trenta i pels quaranta. No podem matricular-nos a la Universitat, si no sabem llegir ni escriure. Per això mateix els cristians no podem fer la primera comunió, sense haver rebut primer el baptisme, ni podem donar la quarta passa en el seguiment de Jesús, sense haver donat la primera.

I quina és aquesta primera passa en el seguiment de Jesús?

Jesús va començar per ser un infant d'una família senzilla i normal del seu temps. No va néixer fill de reis ni de nobles ni de rics. Va haver de passar per moltes penalitats abans de ser reconegut com a Fill de Déu. Però dos dels seus deixebles tot d'una que pensaren que Jesús seria un personatge important li demanaren que els concedís a ells dos ocupar un lloc important al seu costat. I els altres deu deixebles, quan ho sentiren, s'indignaren. Senyal que ells també volien aquests llocs importants.

Jesús els havia ensenyat quines coses havien de demanar a Déu, però no havien après la lliçó. Jesús els havia ensenyat a demanar pels altres, no a cadascú només per al seu profit personal. Els havia ensenyat a demanar que el Regnat de Déu s'estengués per tot el món, que la voluntat de Déu s'acomplís, que el seu nom fos conegut per tot arreu, que tothom tingués el pa de cada dia, que Déu els perdonés així com ells haurien perdonat primer. Demanen ocupar ells els primers llocs d'honor. En lloc de demanar pels altres, de posar-se al servei dels altres, es miren només a ells mateixos.

I nosaltres em demanem a veure si també ens comportem així. Després d'haver-nos inscrits com a cristians, tot d'una ja ens posem a exigir els nostres drets. Si és així, em sembla que no hem entès la primera lliçó de Jesús, que ell, tot i ésser el fill de Déu, es va posar en el nivell dels més pobres. Si no hem après la seva primera lliçó, ¿com voleu que puguem aprendre les altres lliçons? Si no donem la primera passa que ell va donar, que és davallar de categoria, ¿com voleu que puguem donar les altres passes i seguir el seu exemple? No podem cremar etapes. No podem pujar el segon tram de l'escala, si no hem començat per pujar el primer.

La primera missió dels cristians, de cada cristià, és imitar el comportament de Jesús. Recordem aquelles paraules que Jesús va dir als seus deixebles: "*Qui vulgui ésser important ha de ser el vostre servidor i qui vulgui ésser el primer, ha de ser l'esclau de tots...*"

Però que Jesús ens ha salvat no vol dir que ja no necessitem fer res més que donar-li les gràcies. Per poder rebre la salvació que Jesús ens ofereix necessitem caminar pel camí que ell ens ha obert, seguir-lo a ell i imitar el seu comportament. I recordem-ho, en cap moment veiem a l'Evangelí que Jesús fes cap miracle per estar ell més bé. Quan ell passava fam en el desert no va voler convertir les pedres en pans, però va multiplicar els pans per alimentar els altres. No va fer res per llevar-se de damunt els sofriments de la creu, i en canvi va curar molts de malalts.

Jornada Mundial de les Missions: DOMUND.

L'activitat pastoral, assistencial i missionera dels territoris de missió depèn dels donatius del Domund. Aquesta jornada és una crida a tenir presents i pregar pels missioners i missioneres, però

especialment també a la col·laboració econòmica dels fidels de tot el món per ajudar els més desfavorits amb projectes pastorals, socials i educatius. Així es construeixen esglésies i capelles; es compren vehicles per a la pastoral; es formen catequistes; es sostenen diòcesis i comunitats religioses; es mantenen hospitals, residències d'ancians, orfenats i menjadors per a persones necessitades a tot el món.

El lema d'enguany és: "*Canvia el món*". Pot semblar massa pretensions i, també, ingenu, però posa l'èmfasi en allò que a nosaltres ens toca posar de part nostra. Segurament podem poc, però, el poc que podem... ho fem?

Cada home i cada dona és i constitueix una missió: aquesta és la raó per la qual es troba vivint a la terra. Ser atrets i ser enviats són els dos moviments que el nostre cor, sobretot quan s'és jove en edat, sent com forces interiors de l'amor que prometen un futur i impulsen cap endavant la nostra existència.

Ningú no és tan pobre que no pugui donar el que té, i abans, fins i tot, el que és. Ningú no hauria de pensar que no té res a aportar o que no li fa falta res a ningú.